

[Ingeborg Hansen.]

henretter dem, der er 21 år og derover, og jeg finder det fuldkommen unødvendigt og stødende at nedsætte grænsen til 18 år. Skal aldersgrænsen udvides, må man gå ned lige til den kriminelle lavalder. Men altså, personlig er jeg tilhænger af 21 års grænsen, og som medlem af udvalget siger jeg, at vi har ikke noget ønske om at fremsætte noget ændringsforslag, når der overhovedet ikke kan ændres i hele det foreliggende lovkompleks.

Jeg anbefaler, at man stemmer imod det ændringsforslag, der er stillet af venstres og det konservative folkepartis udvalgsmedlemmer.

Stensballe: Således som det fremgår af den af udvalget i går afgivne betænkning, er det store flertal af udvalgets medlemmer gået ind for gennemførelsen af hovedlovforslaget som helhed. Angående lovforslaget om dødsstraf for visse handlinger begået under krig eller fjendtlig besættelse er der stillet et ændringsforslag af et mindretal, venstre og konservative, gående ud på, at aldersgrænsen for idømmelse af dødsstraf nedsættes fra 21 til 18 år, den samme aldersgrænse, som gjaldt efter straffelovstillægget, efter hvilket unge mennesker under 18 år blev dømt til døden, dødsdomme, som den daværende justitsminister derfor var nødt til at lade eksekvere. Jeg kunne meget godt have stemt for dette ændringsforslag, hvis der havde været tid til at få en fornyet behandling og prøvelse af det i det andet høje ting, men det er der jo ikke.

Vi må nu engang ikke glemme, at vi har et tokammersystem her i landet, og jeg for mit vedkommende vil ligesom det ærede medlem hr. Elmquist sige, at heldigvis har vi det. Vi har to ting, og derfor må det ene ting tage skønsomt hensyn til det andet. Der må være et solidt samarbejdsforhold. Jeg ved jo nok, at man i forfatningskommissionen drøfter en overgang til et etkammersystem, og at der gøres forsøg på at få et sådant gennemført. Jeg er selv medlem af forfatningskommissionen, endogså af det udvalg, der behandler dette spørgsmål, og jeg ved derfor, at disse drøftelser endnu langt fra er afsluttet på en sådan måde, at man kan sige, at der er udsigt til, at der kan fremkomme et forslag om en rigsdag, der giver samme sikkerhed for en rolig og sund udvikling som vort nuværende tokammersystem, endside om et forbedret tokammersystem. Om et sådant var der jo allerede af den forrige forfatningskommission stillet forslag; et forslag var stillet af et meget højt

agtet medlem af dette ting, der dengang var formand for det udvalg, hvori drøftelsen foregik, og der var også fra mit parti side skitseret en omdannelse af det nuværende landsting i forbedrende retning. Jeg advarer imod, at man går ud til en folkeafstemning om en forfatning, der er bygget på et etkammersystem, som ikke yder samme sikkerhed for sund og rolig udvikling som det nuværende tokammersystem. Det kunne da let gå, som det er gået i Frankrig, hvor en sådan forfatningsreform faldt ved en folkeafstemning, og her i landet har vi jo et eksempel på, at et forfatningsforslag er faldet ved folkeafstemning, idet det ikke kunne opnå de 45 pct. af samtlige stemmer, som grundloven foreskriver. Frankrig har nu fået tokammersystem, og denne forfatning synes i adskillige henseender at give øget sikkerhed i forhold til, hvad man dér har været vant til tidligere. Andre lande har ændret deres forfatning, men såvidt jeg ved alle sammen fra etkammersystem til tokammersystem dér, hvor ændring på dette område er foretaget.

Dette er ganske vist en digression, som jeg her beder den højtærede formand undskylde, men det har været mig magtpåliggende at sige det.

Jeg udtalte, at tingene indbyrdes må tage hensyn til hinanden, og derfor er det også foreskrevet, hvorledes der bør gås frem, når der fremkommer uoverensstemmelser mellem de to ting. Hvis tiden havde været der til, ville jeg gerne have stemt for mindretallets ændringsforslag, have været med til at søge at skabe et flertal for det, få det ændrede lovforslag tilbagesendt til folketinget og prøvet dér påny; men kunne folketinget så ikke tiltræde ændringen og sendte lovforslaget tilbage i dets tidligere skikkelse, ville jeg have tilrådet ikke påny at stille ændringsforslag her i landstinget, men at vedtage lovforslaget, således som det kom fra folketinget, udfra den betragtning, at der er enighed om lovforslagets hovedprincipper, at jeg ønsker lovforslaget gennemført i denne samling, og at ændringsforslaget, når alt kommer til alt, dog kun er en detail i hele komplekset. Nu kan lovforslaget på grund af den fremskredne tid ikke sendes tilbage til folketinget, og vi har i hvert fald i mit parti fået besked fra vor folketingsgruppe om, at den ikke ønsker at gå med til et ændringsforslag af den art, som er stillet her. Derfor og på grund af de andre partiers stilling til ændringsforslaget bør det høje landsting efter min mening ikke vedtage dette ændringsforslag, som er stillet af mine partifæller og de konservative, og derved